

WLC 2 spant de Oss achter de wagen

Ik hoop dat de lezer mij de slechte woordgrap zal vergeven; ik heb me laten vertellen dat dat verplicht is als je een wedstrijd in Oss speelt. WLC 2 was wel het lot toegedaan in de afgelopen zaterdagcompetitiewedstrijd tegen OSV 1 te mogen spelen. Twee ploegen die zeer aan elkaar gewaagd waren, en er ontspon zich dan ook een spannende strijd tussen de bezetters van de gedeelde tweede plaats in klasse 4H. Het was de dood of de gladiolen, alles of niets, erop of eronder, of vul uw eigen favoriete variant in. Ik zal jullie dit keer niet verder vervelen met een lange introductie voor we naar de partijen gaan, wel nog even de opstellingen:

	OSV 1	Rating		WLC 2	Rating
	Hallebeek, F. (Fred)	2151		Kurt, S. (Sascha)	2043
	Schouten, N. (Nico)	2068		Ruben, B.R. (Berend)	2031
	Wijst van der, H.M. (Henk)	1908		Baijens, J.C. (Hans)	1906
	Klein Douwel, J.E.M. (John)	1854		Kools, T. (Thomas)	2040
	Jara, J.J. (Jesús)	1813		Feijen, N. (Niels)	1778
	Cox, J.W.J.M. (Jacques)	1901		Albers, F. (Frank)	1878
	Heijmans, M. (Martien)	1739		Quintus, M.H.B. (Max)	1754
	Laurant, J.J.F.T. (Sjaak)	1663		Krenning, J.T. (Jasper)	1824
	Gemiddelde Rating:	1887		Gemiddelde Rating:	1907

WLC 2 boekte een voortvarende start aan bord 5:

Bord 5: Niels Feijen-Jesús Jara

Niels kon profiteren van een foutje in de opening van Jesús Jara. Dit leverde na wat verwickelingen een bijna-eindspel op waarin Niels drie verbonden vrijpionnen had op de damevleugel. Deze pionnen riepen hun innerlijke Massimo Stano aan, en liepen met grote snelheid naar de overkant. Zwart probeerde nog wel wat verwarring te scheppen, maar toen een tweede dame daadwerkelijk op het bord kwam was het snel gedaan. 1-0 voor WLC.

Ook onze captain deed op dat moment een duit in het zakje.

Bord 8: Sjaak Laurant – Jasper Krenning

Jasper leek eigenlijk positioneel precies te doen wat regelmatig verstandig is tegen een looper op g2: proberen te ruilen door zelf een looper op h3 te organiseren. Het enige nadeel in dit geval was dat dit zoveel tijd kostte dat aan het eind van de exercitie het resultaat was dat bijna alle stukken van Jasper nog in de starthouding stonden terwijl wit al klaar was met ontwikkelen en pionnen had staan op e5 en d5. Het leek er toen ook op dat il capitano snel onder de voet zou worden gelopen, maar door zich flink in de stelling vast te bijten, en naar ik vermoed de beste methode niet werd gevonden door Sjaak, wist hij de ergste storm te overleven. Toen de rookpluimen waren opgetrokken was een op het oog gelijk dubbeltoreneindspel met beide een looper over, waarin Sjaak een remiseaanbod deed. Of Jasper zijn winstkansen te laag inschatte, het risico voor het team te hoog, of blij was dat hij het überhaupt al tot deze stelling had geschopt weet ik niet (misschien wel allemaal), maar hij nam het remiseaanbod aan, waarmee het 1.5-0.5 was.

Toen begonnen de kansen een beetje te keren. Max was vorige keer een van de helden met een mooie overwinning, maar kreeg het in Oss stevig voor de kiezen. Hij doet er zelf verslag over:

Bord 7: Max Quintus – Martien Heijmans

*“De laatste tijd heb ik met het Catalaans veel successen weten te boeken, dus ik dacht dat het een goed idee zou zijn om deze opening te spelen in het geval dat ik het geweigerd damesgambiet op het bord krijg. Mijn tegenstander zou het mij nog flink lastig maken, om het zacht uit te drukken. In de volgende stelling heeft mijn tegenstander net de zet **10...c5** gespeeld:*

*Ik besefte het zelf in het moment niet, maar dit is het moment waarop de koers van de rest van de partij bepaald zou worden. **11.d5** lijkt een logisch vervolg, maar zwart is in staat om dit meteen af te straffen met **11...exd5 12.cxd5 Pxd5!** Waarna wit niet het stuk kan nemen op rekening van Lf6 en materiaalverlies op de a1-h8 diagonaal (veel beter was geweest **11.dxc5 Lxc5 12.Pc3** met een klein voordeeltje voor wit ondanks de gespleten pionnen).*

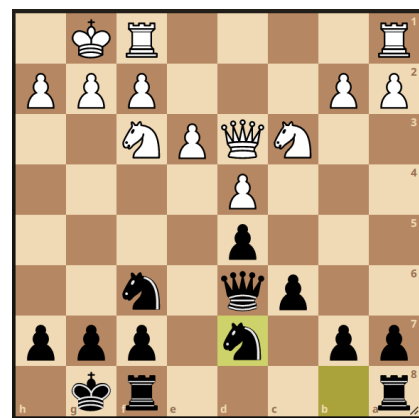
*Ik heb hierna nog uit alle macht roet in het eten proberen te gooien en tactische valletjes proberen te zetten, er werd een kwaliteit geofferd en later teruggewonnen, maar uiteindelijk werden de 3 verbonden pionnen op de damesvleugel mij te veel en gaf ik op de 36^e zet op. Mijn tegenstander heeft het tot aan dat punt allemaal heel nauwkeurig gespeeld en mij met een leerzame les van het bord geveegd. **0-1**”*

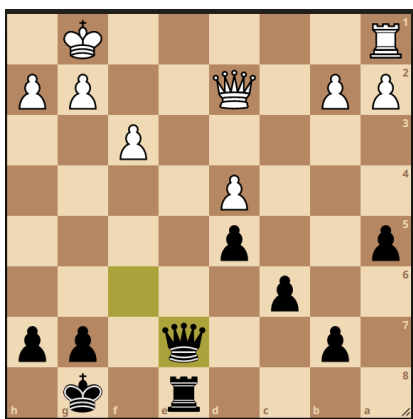
Daarmee was het 1.5-1.5, maar het kon nog alle kanten in, en op de meeste borden was een spannende stelling aan de gang. Dat gold echter niet voor:

Bord 4: John Klein Douwel – Thomas Kools

Ik speelde zelf dus tegen John Klein Douwel, iemand tegen wie ik bij het druiventros rapidschaaktoernooi in Berkel-Enschot 1 keer eerder heb gespeeld. Toen wist ik redelijk overtuigend te winnen (of dat heb ik mezelf wijsgemaakt achteraf), maar ik wist ook dat John Klein Douwel veel remise speelt, zowel tegen hooggeratete spelers als wat lager geratete spelers. Daarachter gaat naar mijn mening een buitengewoon degelijke speelstijl schuil, dus ik wist dat ik met zwart aan de bak zou moeten om mijn ratingvoordeel te doen gelden. Voor de derde keer dit seizoen kreeg ik een carlsbadstructuur op het bord. Echter, in tegenstelling tot mijn vorige partijen waarin mijn tegenstanders hun witveldige loper op g2 zetten, koos John terecht deze op d3 te zetten. Daardoor gingen heel snel de lopers van het bord, wat als voordeel had dat ik heel snel gelijk stond, maar wat ook de stelling enorm vervlakte, zoals je hiernaast kan zien.

Figuur 1: Stelling bij Klein Douwel - Kools na 11.. Pbd7.

Figuur 2: Stelling na 24... Dxe7

John liet zich niet echt provoceren en reageerde goed op mijn poging met f5-f4 spel te creëren. Toch wist ik een miniscule concessie af te dwingen die je in de stelling links kan zien. Wit heeft 1 zwakte: De pion op d4. Onvoldoende om te winnen als wit het goed speelt, maar het betekent ook dat zwart nog wel een beetje kan etteren. John maakt hier eigenlijk de beslissende fout in de partij: **25. Tf1?**, want het blijkt dat wit in de knoop komt om zijn zwaktes te verdedigen na: **25.. De3+**. Als wit de dame slaat, kan wit niet voorkomen dat zwart ofwel met Td3, ofwel met Te2 een pion wint. Na **26. Df2 h6 27. Td1 De2 28. Td2 Dc4 29. h4 Dxa2** stond ik een pion voor, en ondanks wat kleine onvolkomenheidjes in het eindspel kwam het punt nooit meer in gevaar: 2.5-1.5 voor WLC.

Aan bord 6 vinden we vervolgens invaller Frank, die een sterke tegenstander trof in Jacques Cox:

Bord 6: Jacques Cox – Frank Albers

“Ik speelde met zwart tegen Jacques Cox, een tegenstander die ik in 1998 ook al eens had getroffen, toen nog met WLC 1 tegen OSV 1. En net als toen werd het een relatief snelle remise. We kregen een Grunfeld op het bord en mijn tegenstander koos de variant met Db3. Ik kan me niet herinneren wanneer ik dat voor het laatst tegen heb gekregen, laat staan wat hier het zwarte plan is. Ik kwam daardoor wat passiever te staan en zoals altijd gebruikte ik veel te veel tijd. Er gebeurde niet al te veel. Achteraf gaf de engine in de volgende stelling nadat mijn 12 .. c5 met 13 d5 was beantwoord nog wel een interessant plan:

In plaats van het door mij gespeelde 13 .. Pb4 kwam de engine met 13 .. b5, een zet die ik totaal niet gezien had. Door de dreiging b4 moet wit wel Pxb5 doen, waarna na Pxe4 zwart een klein plusje heeft. Zoals het ging werden er echter nog wat stukken geruild en bood mijn tegenstander 7 zetten later remise aan. Gezien het feit dat de stelling gelijk was en ik slechts 10 minuten had tegen de 50 van mijn tegenstander heb ik dat maar dankbaar aangenomen.”

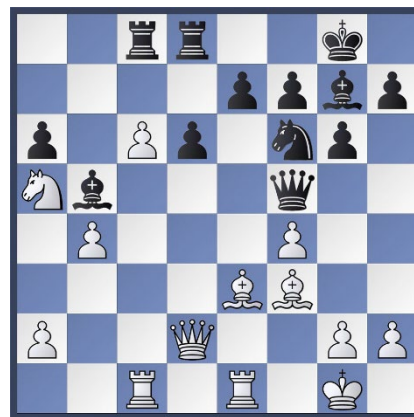
3-2 was het daarmee, maar het vooruitzicht op de andere borden was op dat moment niet meer zo geweldig, want op borden 1 t/m 3 waren alle drie de onzen nog in zware strijd verwickeld:

Bord 3: Hans Baijens – Henk van der Wijst

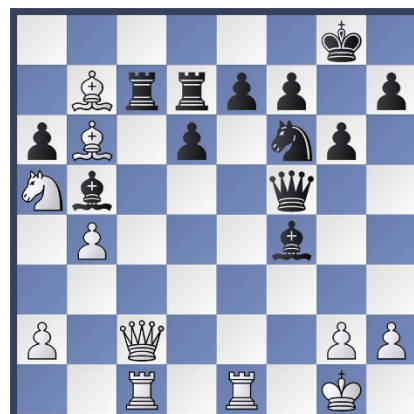
“Ik begon mijn partij goed. Ik speelde de eerste 24 zetten nagenoeg foutloos.

*Op de 25^e zet bega ik mijn eerste fout. Zie diagram hieronder. Wit had hier **25.Dd1** moeten spelen met winnend voordeel. Er dreigt dan a4 en ook g4. Helaas ging ik voor **25.c7** dat sterkt oogt, maar minder goed is. Zwart heeft namelijk **25... Td7**.*

*Er volgde **26.Lb6, Lh6**. Zwart gaat in de tegenaanval nu wits loper de dekking van f4 heeft opgegeven. Probleem is niet zo zeer de dreigende verovering v.d. f-pion, maar de koningsaanval die zwart in no time op touw weet te zetten. Met zetten als Lxh2 en Dh5. Hier bega ik mijn 2^e fout door **27.Lb7?** te spelen met het idee wits aanval te versnellen. Beter zou het simpele 27.g3 zijn geweest dat zwarts aanval afslaat. Direct daarna zou zwart geconfronteerd zijn geweest met wits aanval op de damevleugel. Door **27... Lxf4** toe te laten, ontstaat er ineens een complexe 2 snijdige situatie wat in het voordeel is van zwart. Immers wit was eerst de enige die een aanval had en wit had alle touwtjes in handen. Nu ineens is wit de controle kwijt.*

*Er volgde **28.Dc2, Txc7**. (Diagram rechts). Zwart besluit dat het niet veel beter heeft dan wits gevaarlijke vrije c-pion te elimineren. Ondertussen bevinden beide spelers zich in tijdnood. Ik had dan ook niet de luxe om uitgebreid de zaak te calculeren. Toch mag dit geen excuus zijn voor de onbegrijpelijke zet die wit toen speelde: **29.Dxf5?**. Natuurlijk, had hier 29.Lxc7 moeten komen. Waarna de engine de enige reddende zet voor zwart weet te vinden (voor een gelijke stelling) met 29... Ld3. Of mijn tegenstander deze zet zou hebben gevonden is zeer de vraag. Ik vroeg hem namelijk na afloop tijdens de analyse wat hij dan gespeeld zou hebben. Hij moest mij het antwoord verschuldigd blijven. Als hij Ld3 niet gevonden zou hebben, zou wit alsnog winnend voordeel hebben gehad. Maar als telt niet. Na **29.Dxf5, Txc1, Txc1, gxf5, Tc8, Kg7, Tc2** is de mist opgetrokken en heeft zwart 2 pionnen meer. Want wit heeft verzuimd te profiteren door materiaal van zwart te veroveren. Achteraf gezien kunnen we stellen daar hier de partij beslist werd. Zwart won later de partij. Hoe is het mogelijk voor wit om zo'n goede uitgangssituatie te verprutsen? Op die vraag heb ik nog geen antwoord gevonden.”*

Daarmee was het 3-3, maar de donderwolken pakten zich daarmee samen:

Bord 2: Nico Schouten – Berend Ruben

“Er kwam een redelijk standaard Nimzo-Indische opening op het bord met 4.e3 - b6 (de St.Petersburg variant). Dit soort stellingen waren mij niet onbekend. Ik speelde mijn paard vroeg naar e4, en versterkte deze zoals vaker in deze opening met een Loper op b7 en uiteindelijk een f5. Mijn tegenstander besloot een variant te spelen waarbij hij het paard van zet 5.Pf3 na het kort rokeren terughaalt naar e1 zodat hij f4 kan opspelen.

Hoewel ik het als zwart tot een zet of 15 redelijk volgens plan speelde en het initiatief van de witspeler weggespeeld had, volgde er een serie aan positioneel stil geschuifel waarbij ik langzaam de grip op de stelling begon te verliezen. Hoewel het leek alsof er niet veel aan de hand was, volgde er

aan mijn kant een reeks van inaccurate zetten omdat ik moeite had met het vormen van een concreet plan. Twee stukken plaatste ik aan de rand van het bord om maar een pionnetje aan te vallen maar nadat wit deze kon blijven behouden stonden deze uiteraard niet optimaal. Daarbovenop had ik het wonderschone idee mijn torens dan maar te gaan verdubbelen op de c-lijn om deze open te gaan breken.

Tijd hiervoor kreeg ik niet (of nam ik niet) waardoor de toren die ik naar de 7e rij had geplaatst ook misplaatst stond. Wit bleef kalm en schoof hij zijn stukken naar een voordelige stelling (rond de +1.5). Tot overmaat van ramp zag ik over het hoofd dat mijn dame door gedreigde paardvorken al ingesloten stond en dat deze simpelweg aangevallen kon worden. Daar maakte wit maar al te graag gebruik van welke het daarna ook effectief af maakte. Een wedstrijd om snel te vergeten.”

Daarmee kwam de druk op de rug van invaller Sascha te liggen. Hij speelde voor de tweede keer dit seizoen tegen Fred Hallebeek, de sterkste Ossenaar. Het was een knotsgekke partij waar uw verslaggever geen kaas van kon maken, maar gelukkig ligt Sascha zelf nog een klein beetje toe:

Bord 1: Sascha Kurt – Fred Hallebeek

“Ik speelde zaterdag op bord 1 tegen Fred Hallebeek. Er kwam een Fried Lever attack accepted op het bord, wat bijna nooit gespeeld wordt op hoog niveau. Maar Fred was hier goed op voorbereid. Ik speelde de theorie goed tot zet 11. Nadat ik Dg3 speelde gaf de engine al voordeel aan zwart. Het was beter geweest om de dame terug naar e2 te spelen en de pion op e5 te pennen, dan zou wit voordeel krijgen. De partij verliep verder in zwarts voordeel, maar beide kanten maakten veel fouten waardoor er een eindspel over bleef waar wit twee vrijpionnen had tegen een paard. Aan het einde viel mijn vlag, waar de computer een evaluatie van -2.2 gaf en de stelling was al verloren.”

Wat hierbij ook mooi was om te zien was dat Sascha tot het eind toe bleek knokken, uiteindelijk was de partij pas om 17:50 afgelopen. Het feit dat het zo lang heeft geduurd zonder definitief uit te zijn getuigt van een goede portie vechtlust.

Ten slotte:

Helaas kwam de eindstand daarmee op **5-3** voor Oss. Het was een spannende match die beide kanten op had gekund, wat aangeeft dat de teams dicht bij elkaar lagen. Daarmee is ook de titelkans voor WLC 2 erg klein geworden, maar gezien hoe sterk de derde klasse is en wordt met de versterkte degradatie uit de tweede klasse is dat misschien niet zo'n ramp. Desondanks gaan we natuurlijk proberen de resterende wedstrijden gewoon te winnen, te beginnen met koploper Stukkenjagers 3, die in De Hoeksteen op bezoek komen binnenkort. Tot dan!

	OSV 1	Rating		WLC 2	Rating	Ronde 6
	Hallebeek, F. (Fred)	2151		Kurt, S. (Sascha)	2043	1 - 0
	Schouten, N. (Nico)	2068		Ruben, B.R. (Berend)	2031	1 - 0
	Wijst van der, H.M. (Henk)	1908		Baijens, J.C. (Hans)	1906	1 - 0
	Klein Douwel, J.E.M. (John)	1854		Kools, T. (Thomas)	2040	0 - 1
	Jara, J.J. (Jesús)	1813		Feijen, N. (Niels)	1778	0 - 1
	Cox, J.W.J.M. (Jacques)	1901		Albers, F. (Frank)	1878	½ - ½
	Heijmans, M. (Martien)	1739		Quintus, M.H.B. (Max)	1754	1 - 0
	Laurant, J.J.F.T. (Sjaak)	1663		Krenning, J.T. (Jasper)	1824	½ - ½
	Gemiddelde Rating:	1887		Gemiddelde Rating:	1907	5-3